

Herpaa gik man over til første Behandling af nedensaaende „Forslag, stillede af Udvalget for Forretningsordenen“.

Til § 15.

Stedetfor „forhandles Lovforslagets enkelte Paragrapher hver for sig“ o. s. v. sættes:

„forhandles Lovforslagets enkelte Paragrapher med de dertil hørende Ændringsforslag i saadanne Afsnit, som Formanden maatte finde passende“.

Til § 16.

Efter Ordene: „af Udvalget“ tilføies: „ved kommende Minister“.

Ordføreren (Krieger): De to smaa Forslag, som Udvalget tillader sig at anbefale til Thingets Opmærksomhed, angaae §§ 15 og 16 i Forretnings-Regulativet, altsaa de Regler, som gjælde ved Lovforslagets 2den og 3die Behandling. I § 15 er bestemt, at Lovforslagenes enkelte Paragrapher behandles hver for sig eller flere forenede i passende Afsnit, samt de dertil knyttede Ændringsforslag. Der er altsaa ligefrem og udtrykkelig hjemlet Formanden Ret til at forene flere Paragrapher med de dertil hørende Ændringsforslag i passende Afsnit, saaledes altsaa, at dette større Afsnit stilles under Et til Forhandling; men Formanden anseer sig efter Affattelsen af Paragraphen ikke berettiget til at gaae den modsatte Vej. Han anseer sig ikke berettiget til at opløse en enkelt Paragraph og saaledes gjøre en Deel af Paragraphen med de dertil hørende Ændringsforslag til Gjenstand for særskilt Forhandling, som et heelt Afsnit for sig. Forretnings-Regulativets Regler kunne maaskee alt give Anledning til nogen Ulempe, naar Paragrapherne ere smaae. Selv om Paragrapherne ere af et nogenlunde rimeligt, et lille bestemt Omfang, selv da kunde det gjerne tænkes, at der kunde stilles til en lille Paragraph flere saa vigtige Ændringsforslag, at det var ønskeligt for Forhandlingernes Klarheds Skyld, at man holdt de forskjellige Punkter fra hinanden. Naar derimod Paragrapherne vore op fra smaa rimelige Paragrapher til store Uhyrer, som f. Ex. § 5 i Krigsstatsloven, forekommer det os i høi Grad magtpaaliggende og ønskeligt, at man kan dele Forhandlingerne.

Thinget vil erindre, at man ved hiin Paragraphs Forhandling var nødsaget til at samtrænge i eet Afsnit saa forskjellige og vigtige Spørgsmaal, som: om Krigsstatsens Udredelse skulde falde paa eet Aar, eller fordeles paa flere, om det Forhold, hvori Tasterne og Stjerne skulde deellage i Krigsstatsens Udredelse, om den Maade, hvorpaa Geistligheden skulde udrede Krigsstaten og saa fremdeles. Jeg nævner kun nogle af de vigtigste Spørgsmaal, som samlede kom til Forhandling. Folgen deraf kunde jo aabenbart være, at Forhandlingerne bevægede sig frem og tilbage mellem de forskjellige Hovedspørgsmaal; det vilde være umuligt, selv om Thinget maatte antage, at eet Spørgsmaal var udforhandlet, at vedtage nogen Afslutning; thi hvis man vedtog en Afslutning, fordi man sandt det ene Spørgsmaal endelig uddebateret, affaar man Forhandlingerne over de andre, over hvilke Forhandlingerne ikke vare bragte saavidt. Vi troede altsaa, at det var hensigtsmæssigt, at der blev givet Formanden Ret til ligesaavel at stille mindre Afsnit til Forhandling som større; dette kan opnaaes, naar man istedetfor Udtrykkene: „forhandles Lovforslagets enkelte Paragrapher hver for sig“ o. s. v. sættes „forhandles Lovforslagets enkelte Paragrapher med de dertil hørende Ændringsforslag i saadanne Afsnit, som Formanden maatte finde passende“; disse Afsnit kunne da blive større eller mindre alt efter Omstændighederne. Med Hensyn til den 3die Behandling er den Regel, som er givet i § 16 om Afgang til at stille Ændringsforslag og Forslag til Forandring i Affattelsen, den, at de skulle stilles af Udvalget eller af 15 Medlemmer, som derom forene sig. Dersom der i alle Sager nedfattes et Udvalg, da vilde et Tillæg maaskee være mindre nødvendigt, men i flere Sager nedfattes intet Udvalg. Der er da ingen anden Vej, ad hvilken Ændringsforslag kunne fremkomme, end igjennem Forslag af 15 Medlemmer. Det forekommer os nu, at der her er sat en altfor snæver Grændse for Opfyldelsen af den Pligt, som naturligt paaligger ved kommende Minister. Det turde være ganske i sin Orden, at alle Thingets Medlemmer hver for sig ere opmærksomme paa de Beslutninger, som ere tagne ved Sagens anden